

COVIT-AMINES [7]

FR- NL -ENG

Le silence des visages extraordinaires - les grands sourires - immenses et ... subtils - Thomas Merton

Je suis capable d'approcher les Bouddhas pieds nus et sans trouble, dans l'herbe humide ou le sable mouillé. Puis le silence des visages extraordinaires - les grands sourires - immenses et cependant subtils. Emplis de toute possibilité, ne discutant rien, connaissant tout, ne rejetant rien... Pour les doctrinaires, les esprits qui aiment les positions bien argumentées, une telle paix, un tel silence peut être effrayant.

Le silence, pour Thomas Merton, est ce qui mène à la sérénité. Le silence : à ne pas confondre avec l'absence de bruit ou le mutisme. Ces derniers temps, nos rues sont silencieuses, la sonnette de la porte d'entrée raisonne moins. Ce silence extérieur est comme une porte ouverte vers un possible silence intérieur où quelque chose de la sérénité peut s'épanouir ; là où le moindre chant d'oiseau, le moindre mail ou coup de fil, le moindre petit geste entre voisins prend la valeur infinie d'un cadeau.

Source : Thomas Merton, Journal d'Asie, Paris, Criterion, 1990.

The stilte van ongewone gezichten - de grote glimlach - reusachtig en ... fijn - Thomas Merton

Ik kan de Boeddha's op blote voeten en ongestoord benaderen, mijn voeten in nat gras, nat zand. De stilte van ongewone gezichten. De grote glimlach. Reusachtig en toch fijn. Vervuld van elke mogelijkheid, niets bevragend, alles wetend, niets afwijzend (...). Voor de leerstellige, de geest die behoefte heeft aan gevestigde opvattingen, kan deze rust, deze stilte, beangstigend zijn.

Stilte is, voor Thomas Merton, wat leidt tot sereniteit. Stilte: niet te verwarren met de afwezigheid van lawaai of geluid. De laatste tijd zijn onze straten stil, de deurbel gaat niet zo vaak. Deze uiterlijke stilte is als een open deur naar een mogelijke innerlijke stilte waar iets van sereniteit tot bloei kan komen; waar het geringste vogelgezing, de minste post of het minste telefoontje, het geringste gebaar tussen burens de oneindige waarde van een geschenk krijgt.

Bron: Thomas Merton, The Asian Journal of Thomas Merton, New Directions Publishing, New York 1973, November 28, 1968. Madras.

The silence of the extraordinary faces. The great smiles. Huge and ... subtle - Thomas Merton

I am able to approach the Buddhas barefoot and undisturbed, my feet in wet grass, wet sand. The silence of the extraordinary faces. The great smiles. Huge and yet subtle. Filled with every possibility,

questioning nothing, knowing everything, rejecting nothing (...). For the doctrinaire, the mind that needs well-established positions, such peace, such silence, can be frightening.

Silence, for Thomas Merton, is what leads to serenity. Silence: not to be confused with the absence of noise or dumbness. These days, our streets are silent; the doorbell doesn't ring so often. This outer silence is as a gateway to a possible inner silence, where something like serenity can blossom; where the slightest bird song, the slightest mail or phone call, the slightest gesture between neighbours takes on the infinite value of a gift.

Source: Thomas Merton, The Asian Journal of Thomas Merton, New Directions Publishing, New York 1973, November 28, 1968. Madras.

COVIT-AMINES

Contact :

coordination.intouch@gmail.com

www.intouchbrussels.com

@intouchbrussels

@hopenetworkbrussels

